

Pedagógusok továbbképzése

A Pedagógusok Szakszervezete országos központjának elnöksége nemrégiben tárgyalta a nevelők ideológiai továbbképzésének helyzetét, s e témát vitatta meg legutóbbi ülésén a szakszervezet Szeged városi bizottsága is, Szabó G. Lászlóné továbbképzési felügyelő beszámolója alapján.

Az elmúlt tanévben az ideológiai képzés hat szakosított tanfolyamát szervezték meg. Ezek keretében a egyéb politikai képzésben a szegedi nevelőknek mintegy 85 százaléka, több mint ötszázan vettek részt. A szakosított tanfolyamokon megvitatták a különböző ideológiai témák pedagógiai vonatkozásait, az oktatás során alkalmazható módszereket.

Az év végi záródolgozatok közül több olyan jól sikerült, hogy a művelődési osztály díjazta is őket. Kiemelkedő volt a Vallás és erkölcs című téma megvitatása.

Az elmúlt év értékelésével egyidőben megkezdődött az új évfolyamok szervezése.

Hol a gázművek nyeresége?

Nem mindennapi esetről írtak szerkesztőségünkbe a DEGAZ szegedi üzemének dolgozói. Elmúlt az esztendő első fele, s még ma sem kapták meg a múlt esztendő alapján őket jogosan megillető nyereségrészesedést. Valóban furcsa eset, szinte egyedülálló a szegedi gyárak történetében. De lássuk a tényeket, elsősorban a levelet.

„Sérelmezzük!”

„Az üzem közel háromszáz dolgozója sérelmezi, hogy még a mai napig sem kapta meg az 1967-es esztendő eredményei alapján őket megillető nyereségrészesedést... Nem tartjuk elfogadhatónak a trósztt vezetőinek eljárását, hogy a vállalatnál elkövetett adminisztrációs hiba miatt visszatartják a részesedést. Az üzem létszámának legalább nyolcvan százaléka fizikai munkás, aki nem tehet a mulasztásról és jogtalannak tartjuk eljárásukat...” Többen is aláírták a levelet.

Elhamarkodottan nem lehet pálcát törni a vezetők eljárásán, de annyi bizonyos, hogy júliusban már ki kellene osztani a nyereségrészesedést, hiszen lassan már az

ideit is számlálgatják az emberek. A nyereségrészesedésnek éppen az az ösztönző ereje, hogy nem utólag ismerik meg annak mennyiségét, hanem menetközben is tudják mire számíthatnak. Egyébként zsákba-macska az egész, találgatások és ígéretések színvonalára süllyed a fontos anyagi ösztönző ereje.

A levél kapcsán a legilletékesebb vezetőt, a vállalat főkönyvelőjét kérdeztem meg, hogy mi az igazság a nyereségrészesedés ügyében. Nem tudott pontos felvilágosítást adni. Konkrétan kérdeztem:

- Fizettek már nyereségrészesedést?
- Még nem.
- Később fizetnek?
- Talán, de én ennél többet nem mondhatok, szíveskedjen az igazgató elvtárs-hoz fordulni felvilágosításért, mivel ő tagja a trószttigazgató-tanácsának is.
- Ön a főkönyvelő, valami közelebbit csak tud.
- Az az igazság, hogy egy mulasztást kell megszűntetnünk.
- Milyen mulasztást?
- A leltárral kapcsolatos, de hangsúlyoznám, hogy forduljon az igazgató elvtárs-hoz.

Nem értettem meg a főkönyvelő titkolózását, de végül is megfogadtam a tanácsát és a vállalatigazgatójához, Szekeres Istvánhoz fordultam felvilágosításért.

Nem stimmelt a leltár

A beszélgetés kissé nehézkesen indult, de Szekeres István igazgató közölte, hogy eddig nem tudták kifizetni a nyereségrészesedést, az előbb említett adminisztrációs hiba miatt.

- S mikor tudják végül is kifizetni?
- Azt én sem tudnám megmondani. A vezérigazgató leltította.
- Miért tiltotta le?
- A leltár miatt.
- ?
- Nem volt megfelelő az átírási munkánk.
- S mikor pótolják? Pótolják egyáltalán?
- Igen. A vezérigazgatótól határidőt kaptunk, s ha megleszünk a munkával, akkor ellenőrzik és egyenesbe jutunk.

Elmondta az igazgató, hogy ők is sokat jártak a vezérigazgatói irodába, hogy előlegezzék meg a nyereséget, hogy a dolgozók ne szenvedjenek hátrányt az adminisztráció hibáitól. Szigorú rendelkezés van azonban arra, hogy ilyen hiba esetében egy fillért sem szabad kifizetni. Nem tehettek semmit.

A vezetőség tehát sérelmezte, de semmit sem tehetett a rendelkezés ellenére. Most

sokan dolgozhatnak, hogy helyrehozzák a mulasztást. De kérdés, kik mulasztottak és egyáltalán felelősségre vonták-e őket?

- Ön biztosan tudja, hogy kik követték el ezt a hibát?
- Kérdeztem az igazgatót.
- Tudni tudjuk, — mondta.

- S felelősségre is vonták őket?

- Igen. Áthelyezés, szigorú megróvás és ehhez hasonló fegyelmi büntetéseket szabunk ki.

Igazuk van a dolgozóknak, hogy sérelmezik a nyereségrészesedés visszatartását?

A válasz egy kissé vontatott, de igazat ad az igazgató, s megegyezően hangsúlyozza, hogy ő megpróbált kivételt kérni a trósztt vezetőitől, de sikertelenül.

Sajnálatos eset

Eddig a történet. Sajnálatos, hogy egyáltalán előfordulhatott ilyen. Különösen azért, mert az új gazdasági mechanizmusban a vállalatok nagyobb önállósága precízebb, jobb munkát követel. A nyereséges gazdálkodás elősegítése csak a teljes nyíltsággal lehetséges. A dolgozóknak pontosan tudniuk kell, hogy mire számíthatnak.

Már most, a félév elteltével ismertetni kellene, hogy eddig így dolgoztunk, ilyen és ilyen eredményt értünk el, egy-egy ember ennyi és ennyi részesedést kaphat, ha... Ha a következő félév is éppen ilyen lesz, akkor ennek a duplájára lehet számítani.

A nyerség, mint ösztönző erő, akkor érhet el eredményt, s csak akkor számíthatunk sikerre, ha mindenki pontosan tudja az őt megillető részt, és persze azt is, hogy neki mit kell tennie a plusz érdekében. Viszont, ha olyan körülményeket teremtenek, mint a gázműveknél, akkor ez negatívan hat. Valószínű ez az eset egyedülálló marad a vállalat történetében is, s a mostani példa csupán egyszeri kisiklásnak tekinthető. De az ilyen kisiklásért a vezetőségnek vállalnia kell a felelősséget.

Gazdag István

Idegenforgalom

Jegyirodák

„Szegeden Ön a mi vendégünk...” — hirdeti az Idegenforgalmi Hivatal plakátja, s jóleső érzéssel olvassa meg a helybeli is az efféle megkapó propagandát. „A szegedi IBUSZ változatlanul előkezen áll az utazókörönség rendelkezésére” — mondja egy hat-hasábos hirdetés az újságban. Tudjuk, hogy rövidesen boltot nyit a Volán — az autóközlekedési vállalat jegyirodája —, és arról eddig még nem is adtunk hírt, hogy készül már a Kígyó utcában az Expressz Ifjúsági és Diák Utazási Iroda üzlethelyisége.

Tavaly még csak az IBUSZ-ban lehetett jegyet váltani. Külföldi autóbusszjáratra még ott sem, ki kellett menni érte a Marx téri pályaudvarra, szombaton délután pedig az állomásokon adtak csak vasúti jegyeket. Nem is fordult nagyot azóta a világ, s rövidesen négy helyre mehetünk jegyekért. Remélhetőleg ezután már a hét minden napján s mindenféle jegy kapható lesz valamelyikben!

Törülköző

A vendég, különösen ha turista, mindent megfigyel, mindent észrevesz. S mivel pénzt ad ki, a legapróbb hibák is felbosszantják. Nem elég neki, ha jó ételt, italt szolgálnak fel asztalára, megköveteli, hogy precízen vezetett étlapot adjanak kezébe, s ha történetesen külföldi, az idegen nyelven is eligazítsa a választékban. Kényes az abrosz és a szalvéta tisztaságára, mi több: szereti, ha a mosdóban nemcsak jól működő csap van, hanem szappan és törülköző is. Az se baj, ha ez is tiszta, de még szívesebben törli kezét papírtörülközőbe, mert az a leghigiénikusabb.

Szikszói Béla olvasónk arra hívta fel a figyelmet levelében, hogy a szegedi vendéglők, cukrászdák terítékei, s különösen a mellékhelyiségek nagyon sokszor nem felelnek meg a vendéglátás alapkövetelményeinek: „Tudom — írja —, hogy a nagy forgalomban nehéz fenntartani a rendet, de az is igaz, hogy manapság kevés már az udvarias szó: az udvariasság fogalmához ezek az apróságok is hozzátartoznak.

Egész évben

Most, amikor az idegenforgalmi főszezon kezdeténél tartunk, különösen találó Kispusztai Dénes olvasónk észrevétele: „Azt tapasztalom, hogy az ország közvéleménye előtt Szeged csupán a szabadtéri játékok, a nagy nyári rendezvények révén vonult be a vendégfogadó városok sorába, azt már nem igen hallani, olvashatni sehol, hogy Szeged tulajdonképpen már évek óta az ország idegenforgalmának egyik legjelentősebb bázisa, hiszen a Balkán félsziget országába tartó Közép-, sőt Nyugat-Európából érkező, illetve oda utazó külföldiek mind megfordulnak, s többnyire meg is állnak itt.”

Természetesen az nem baj, ha a Szegedi Ünnepi Heteket ma már mindenki számon tartja az országban. Mi több: ez nagyszerű. Azt hiszem, annak, hogy Szeged egész éves idegenforgalmát nem veszik annyira figyelembe, mi is okai vagunk némileg. Ha másban nem, abban, hogy túlságosan sok átutazót hagyunk anélkül továbbmenni Szegedről, hogy legalább egy napot itt töltsenek, megismerjék a várost, és továbbvinné hírét. Eppen az ünnepi hetek, a szabadtéri játékok révén juthat Szeged olyan idegenforgalmi tapasztalatokhoz és talán majd anyagi eszközökhöz is, hogy elfoglalja méltó helyét az ország legismertebb vendégfogadó városai között.

Fehér Kálmán

Bírószági ítéletek

DEZSMÁLTÁK A SZALÁMIGYAR RAKTÁRÁT

Karsai János és Felker László felsőgödi, illetve budapesti lakosok, mint a felvonószerező vállalat alkalmazottai kiküldetésben dolgoztak a szegedi szalámi-gyárban. Javították a liftet. Szabadon jártak a gyár területén, a szalámi raktárba is szabad bejárásuk volt. Egy alkalommal négy, egy másik esetben pedig hat rúd exportra gyártott szalámit tulajdonítottak el, amelyet ki akartak vinni a gyárból. Az ellenőrzés azonban ebben megakadályozta őket. A szegedi megyei bíróság a társadalmi tulajdon elleni folytatólagosan és társtettesegben elkövetett lopás miatt Felkért, mint visszaeső bűnös jogerősen 6 hónapi szabadságvesztésre ítélte, amelyet börtönben köteles letölteni. Kötelezték arra is, hogy korábban más bűncselekmény miatt kapott, de akkor próbaidőre felfüggesztett négy hónapi szabadságvesztését is letöltsse. Társát, Karsai Jánost — ugyancsak jogerősen — három hónapi szabadságvesztésre ítélték, szigorított büntetésvégrehajtási munkahelyre. Mindkettőjüket kötelezték kárterítésre. Négy rúd szalámit ugyanis a tettenérés előtt elfogyasztottak.

VÁRÓTERMI TOLVAJ

Lopás miatt került a vádlottak padjára Pesti György, 31. éves, Szeged, Szivárvány utca 52. szám alatti lakos, büntetett előéletű. Egy alkalommal a rókusi állomás utasellátójában italozott, miközben magához vett egy aktatáskát, amelyet egy utas pár pillanatra a padon hagyott. Az aktatáskában kevés értékű képviselő holmik voltak. Még aznap a rendőrség leleplezte a lopott táskával. Mint visszaeső bűnös vont a felelősségre Pesti Györgyöt, a szegedi megyei bíróság és jogerősen hétélnapi szabadságvesztésre, szigorított börtönre ítélt. Mint alkoholistát pedig kötelezte elvonókezelésre.

TIZENNYOLC ÉVE KÖBOROL

Rácz György 68 éves foglalkozás nélküli, többszörösen

Nyit a gyulai várszínház

A hatszáz éves gyulai vár öregtoronyában július 5-én este 9 órakor dördülnek meg idén először a várágyúk, hirdelve a gyulai várszínház újabb évadjának kezdetét. Ez alkalommal Madách Imre Csák végnapjai című soha be nem mutatott történelmi drámáját tűzték műsorra. A drámát, melyet a szerző ifjúkorában írt, Keresztury Dezso József Attila-díjas író formálta át a ma színpadra, avatott munkája során elmélyítve annak alapkonfliktusát, mely a régihez bukásig ragaszkodó Csák Máté, és az új törekvéseket képviselő uralkodó, Károly Róbert között bontakozik ki.

Az előadást Miszlai István, a Békés megyei Jókai Színház főrendezője, a gyulai várszínház művészeti vezetője rendezte, és abban neves

budapesti, valamint vidéki színművészek kaptak szerepeket. Csák Mátét Iványi József Jászai-díjas, a Pécsi Nemzeti Színház művésze, Róbert Károlyt szintén pécsi színész, Bánffy György Jászai-díjas alakítja. A további szerepeket Tyll Attila, Szersén Gyula, Fülöp Viktor, Gelleri Kornél, Horkai János a Nemzeti Színház művészei, Stefánik Irén és Szoboszlai Sándor a békéscsabai, Demjén Gyöngyvér a szegedi, és Dóry Virág a budapesti József Attila színház művészei kapták.

A várszínház második bemutatója július 20-án lesz, ekkor Domján Edit, Káló Flóriánnal és Lóte Attilával a főbb szerepekben Goldoni A fogadóné című vígjátékát láthatják a várszínház vendégei.

S. E.

Somogyi Károlyné felvétele

Tutajbontás

— Rajta! — int Földi János gyufagyári munkás. A motor nekifoháskodik az emberderéknyi hasáboknak és néhány másodperc múlva már a parton pihen a messziről jött nyárfa. A lebeklyózott „kötésekben” még 180 köbméter anyag van, a tutajok egy héttel ezelőtt érkeztek Szegedre Abadszálók mellől.

— Minden nap hetven-nyolcvan köbmétert csöröl-

zunk ki a vízből. Alacsony a Tisza, most használnak.

Lent ketten bontják a tutajokat. Méteres, áttételes ecélfőgő tépi el a szoros vasdrótot, egy gumicsizmas ember csákjával terelgeti a rönköket a csúszdához. Szemre lassú ütemre mozognak, de ha valaki sokáig nézi őket, rájön, hogy a sekély, köves mederben millió gyufaszállal az ábad-vigványi kell minden mozdulatra.

Újabb rakományt hoz az acélsodrony, megerkezik a sárga daruskocsi. Összeszokott rakodóbrigád szolgálja ki a trénkecsikát: négyen vannak, ketten „ölelik” a hasábot, egy kezeli a darut, egy igazítja a horgát.

— Rajta! Csattogva indul a csörölő újból. Megte-lik a plató, a kocsis neki-vág az útnak. Hamarosan zengő fűrészek szabják a millió gyufaszállal az ábad-szalóki nyárfa.

M. I.

CSÜTÖRTÖK, 1968. JÚLIUS 4.

DEL-MAGYARORSZAG 5